

Menu

Ontvangst	Wie is wie?	8
Entrees	Citroentje dikzak	11
	Kan dat een ontvoerder zijn?	16
	Kussen en knuffelen	23
Diners	Niet schrikken	31
	Angst kolkt door haar aderen	38
	Als het lijkt er eenmaal in ligt...	45
	Kermend op de grond	50
	PAPA, KIJK UIT!	59
	Iedereen begint te gillen	66
Desserts	Met gevaar voor eigen leven	71
	Wormentaart	77
	Disco Plaza!	85
Bijgerechten (knutselen)	Vriendschapsketting	90
	Lekkere verjaardagscake	91
	Antwoorden van de raadsels	92

Wie is wie?

Deze lachende schat is het oudste kind in huis. Zij is het vaakste jarig geweest en heeft dus niet alleen de meeste, maar ook de mooiste cadeaus gehad. Daarom is ze helemaal niet jaloers als iemand anders cadeautjes krijgt. Vooral niet een jónger iemand. Als iedereen dat maar weet! Ze heet **Luna**.

Dit jarige jetje springt van vreugde door het huis. Nog één dag en dan is ze jarig. **JARIG!** Ze is de jongste thuis en daarom krijgt zij de leukste feestjes. Want ze neemt de beste ideeën van haar grote zus en maakt die nóg leuker. Maarre, die arme grote zus mag best meedoen, hoor, anders is het ook zo zielig. Ze heet **Lotte**.

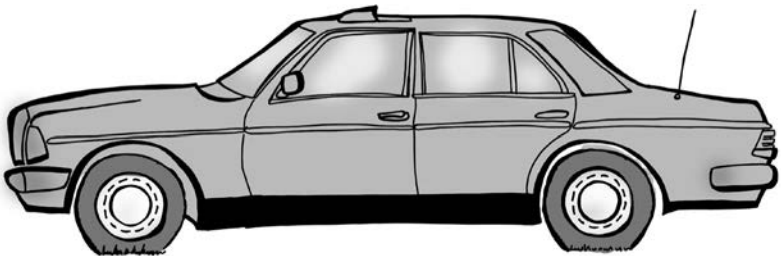
En deze rondborstige dame is mevrouw Veldstra, **mama Marianne**. Zij is altijd extra blij als een van haar meisjes jarig is. Dan zwiert ze zangerig door het huis, of zit ze extra lang in foto boeken te bladeren en te zuchten dat de tijd zo snel gaat.

Dit is de papa van de jarige jet, **Hans Veldstra**. Zelf is hij dus niet jarig, maar je zou haast denken van wel! Als je ziet hoe blij hij is... Hij bereidt tot diep in de nacht het kinderfeest voor. En hij sleept stiekem met inpakpapier en (grote) cadeaus. Want als hij érgens van houdt, dan zijn het wel verrassingen!

Het feestje vieren ze gezellig thuis. Ze wonen zo mooi tegen het bos aan en hebben zo veel leuke ideeën dat ze het graag organiseren. Dat er een auto aan de overkant van de weg staat, die verdacht lang blijft wachten, hebben ze in het feestgedruis niet eens in de gaten...

Citroentje dikzak

Lotte springt van de trap en huppelt naar de keuken, waar haar vader is. Hij kneedt deeg, vouwt marsepein en strooit met gekleurde suiker alsof zijn leven ervan afhangt. Het is maar goed dat zijn leven er niet echt van afhangt, want de marsepein blijft een onduidelijke homp, en de suiker maakt het deeg superplakkerig. Hij krijgt het niet eens meer van zijn vingers!

‘Pap?’ zegt Lotte blij. ‘Ik wil een speurtocht.’

‘Dan krijgt mijn jarige schatte-jetje dus een speurtocht,’ reageert hij lief. Hij schudt met zijn handen, maar het deeg laat niet los.

‘En een disco,’ gaat Lotte verder.

‘O, dat, eh, maakt het alweer ietsje drukker.’ Met zijn ene deegvinger veegt hij langs de andere. Er vallen wat slierten in de kom en ook ernaast op het aanrecht, maar zijn handen blijven plakkerig. ‘Ik dacht toch dat het gemakkelijker zou zijn om taarten te maken...’ mompelt hij. Maar Lotte let niet op hem, daarvoor is ze te enthousiast over wat er staat te gebeuren: haar jarige verjaardag!

Luna komt nu ook de trap af. In haar handen houdt ze een piepklein cadeautje. Ze vindt het

superleuk dat Lotte jarig is. Ze heeft zin om te helpen met het feestje en ook om alle vrienden en vriendinnen van Lotte weer eens te zien. Maar eerst moet ze haar cadeautje ergens zien te verstoppert, waar die nieuwsgierige zus van haar het niet zal vinden. Het kan niet zomaar in haar kamer liggen; daar komt Lotte vaak binnenstormen en dan ziet ze het meteen. Misschien kan ze het ergens in de keuken leggen of zo. Halverwege de trap blijft ze staan om naar buiten te gluren. Wat is dat voor een auto? Normaal zijn er 's ochtends geen bezoekers, omdat het restaurant dan gesloten is. Hooguit mensen die nieuwe spullen komen leveren, maar dat komt die auto duidelijk niet doen. Vreemd... Ze heeft geen tijd om er lang bij stil te staan, want Lotte springt ineens tevoorschijn – snel verbergt Luna het cadeautje achter haar rug.

‘Wat is er aan de hand?’ vraagt Luna plagerig. ‘Ben je morgen jarig? Wat jammer dat je geen cadeaus zult krijgen!’

Lotte steekt haar tong uit en kijkt weer naar haar vader. ‘Plus,’ zegt ze met een brede lach, ‘een survival-party. Mag het alle drie? Alsje-alsje-alsjeblijft?’ Ze maakt de beste bambi-ogen die ze maar kan. Die kan haar vader vast niet weerstaan.

Papa krabt door zijn haren. Dat had hij beter niet kunnen doen, want nu kleven er deegbrokjes aan zijn hoofd. ‘Speurtocht, disco én survivallen? Oef, ik weet niet...’

Maar Luna onderbreekt hem en zegt tegen Lotte: 'Speurtocht moet je niet doen, Lot. Dat is kinderachtig.'

Lotte zet haar handen in haar zij. 'Je bent zelf kinderachtig, marsepein hoofd.'

'Slagroomsput.'

'Zie je wel dat je kinderachtig bent? Moorkop!'

'Je bent geen vijf meer,' vindt Luna. Ze schudt haar hoofd. 'Nee, hoor, als je tien wordt, kun je geen speurtocht meer houden.'

Gelukkig bemoeit papa zich ermee. 'Natuurlijk wel. Het gaat erom wat voor een soort speurtocht het

